Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
https://ngmtamil.in/
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts05sp022026

Research Methodology of Professor Tho. Paramasivan in the Context of Cultural Anthropology and Social History: A Multidimensional Perspective

Dr. S. Maharajan*,
Associate Professor, Department of Tamil, Peri College of Arts and Science, Manniivakkam, Chennai – 600048
*Correspondence: drsmaharajantamil@gmail.com, Tel: +919842137732

Article Info
Received on 23-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 27-Feb-2026, Published on 01-March-2026

ABSTRACT

Professor Tho. Paramasivan (Tho. Pa.) created a new genre of historical perspective within the landscape of Tamil research during the late twentieth century. This article extensively examines his research methodology through the lens of a "multidimensional literary perspective." Moving beyond traditional histories centered on the ruling class, his approach—which focuses on the lifestyle of subaltern (grassroots) people and their material culture—is identified as "Bottom-up History." This paper analyzes Tho. Pa.'s specific research techniques, such as:

- Comparing epigraphical (inscription) data with Sangam literature.
- Approaching the human values embedded in Bhakti literature from a populist viewpoint.
- Identifying Tamil nationalist politics through the epic Silappathikaram.

Furthermore, this study traces how Tho. Pa. fits into Antonio Gramsci's concept of the "Organic Intellectual" and explores how his seminal works, Alagar Koil and Ariyappadatha Thamizhagam (Unknown Tamil Nadu), brought the hidden facets of Tamil society to light.

KEYWORDS: *Tho. Paramasivan, Research Methodology, Cultural Anthropology, Folklore, Material Culture, Organic Intellectual, Sangam Literature, Alagar Koil, Bottom-up History.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

பண்பாட்டு மானிடவியல் மற்றும் சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் பேராசிரியர் தொ. பரமசிவனின் ஆய்வு முறையியல்: ஒரு பன்முகப் பார்வை

[1]**முனைவர் சு.மகாராஜன்,** இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பெரி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மண்ணிவாக்கம், சென்னை – 48

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் (தொ.பா) அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ் ஆய்வு நிலப்பரப்பில் ஒரு புதிய வகைமைப்பிலான வரலாற்றுப் பார்வையை உருவாக்கியவர். இக்கட்டுரையானது அவரது ஆய்வு முறையியலை 'பன்முக இலக்கியப் பார்வை' எனும் கோணத்தில் விரிவாக ஆராய்கிறது. மரபுவழிப்பட்ட ஆளும் வர்க்க வரலாறுகளைத் தாண்டி, அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வியலையும், அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருள்சார் பண்பாட்டையும் (Material Culture) மையமாகக் கொண்ட இவரது அணுகுமுறை 'கீழிருந்து மேலான வரலாறு' (Bottom-up History) என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. கல்வெட்டுச் செய்திகளைச் சங்க இலக்கியத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், பக்தி இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள மானுட விழுமியங்களை வெகுஜனப் பார்வையோடு அணுகுதல், மற்றும் சிலப்பதிகாரத்தின் வழித் தமிழ்த் தேசிய அரசியலை அடையாளப்படுத்துதல் போன்ற தொ.பா-வின் ஆய்வு உத்திகள் இக்கட்டுரையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. மேலும், அன்டோனியோ கிராம்சியின் 'உயிர்ப்புமிகு அறிவுஜீவி' (Organic Intellectual) எனும் கருத்தாக்கத்திற்குத் தொ.பா எவ்வாறு பொருந்துகிறார் என்பதையும், அவரது 'அழகர் கோயில்' மற்றும் 'அறியப்படாத தமிழகம்' ஆகிய நூல்கள் எவ்வாறு தமிழ்ச் சமூகத்தின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தன என்பதையும் இந்த ஆய்வு விரிவாகத் தடம் காணுகிறது.

கலைச்சொற்கள்

தொ. பரமசிவன், ஆய்வு முறையியல், பண்பாட்டு மானிடவியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், பொருள்சார் பண்பாடு, உயிர்ப்புமிகு அறிவுஜீவி, சங்க இலக்கியம், அழகர் கோயில், கீழிருந்து மேலான வரலாறு.

1. முன்னுரை

தமிழ்க் கல்விப்புலம் மற்றும் ஆய்வுப் பரப்பில் பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் (Tho. Pa) அவர்கள் ஒரு தவிர்க்க முடியாத ஆளுமையாகத் திகழ்கிறார். வழக்கமான இலக்கிய ஆய்வுகள் என்பவை செய்யுள்களின் அணிநலம், யாப்பிலக்கணம் அல்லது கற்பனை நயம் போன்றவற்றை மட்டுமே விவரித்துக் கொண்டிருந்த சூழலில், இலக்கியத்தைத் தரவாகக் கொண்டு ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றையும் அதன் பண்பாட்டு அசைவுகளையும் மீட்டெடுக்கும் பணியைத் தொ.பா முன்னெடுத்தார்.[1] பேராசிரியர் கண்ணா கருப்பையா அவர்கள் தனது "தொ.பா.வின் ஆய்வு முறையியல்" எனும் நூலில், தொ.பா-வின் ஆய்வுகளை ஒரு புதிய வெளிச்சத்தில் அடையாளப்படுத்துகிறார்.[1]

வரலாறு என்பது எப்போதும் மேல்தட்டு மக்களால் அல்லது ஆளும் வர்க்கத்தின் பார்வையில் இருந்தே பதிவு செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், தொ.பா அவர்கள் இந்த நிலையை மாற்றி, புறக்கணிக்கப்பட்ட அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது ஆய்வுகளை அமைத்துக் கொண்டார்.[3] இவரது ஆய்வு முறையானது 'மனித வாசிப்பு' (Human Reading) எனும் உரையாடல் மரபைப் பின்பற்றியது. அதாவது, நூலகங்களில் உள்ள புத்தகங்களை வாசிப்பதோடு நின்றுவிடாமல், களத்தில் உள்ள சாமானிய மனிதர்களுடன் உரையாடி, அவர்கள் வழியாகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்டெடுப்பதே இவருடைய தனிச்சிறப்பு.[3]

2. பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன்: வாழ்வும் கல்விப் பின்புலமும்

தொ. பரமசிவன் 1950 ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டம் பாளையங்கோட்டையில் பிறந்தார்.[2] தென்பாண்டிச் சீமையின் 'தெற்கு ஆக்ஸ்போர்டு' என்று அழைக்கப்படும் பாளையங்கோட்டை, அவரது அறிவுத் தேடலுக்குச் சிறந்த களமாக அமைந்தது. தனது குடும்பத்தில் முதல் பட்டதாரியான இவர், பள்ளிப் பாடங்களைத் தாண்டி இலக்கியங்களில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்.[2]

அவரது கல்விப் பயணம் பொருளாதாரப் புலத்திலிருந்து தொடங்கிப் பின்னர் தமிழ்த்துறைக்கு மாறியது. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலை பொருளாதாரமும், காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை தமிழும் பயின்றார்.[2] முனைவர் பட்ட ஆய்விற்காகத் தொடக்கத்தில் புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளைத் தேர்வு செய்திருந்தாலும், அவரது நெறியாளர் மு. சண்முகம்பிள்ளையின் வழிகாட்டுதலில் 'அழகர் கோயில்' பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்டார்.[3] இந்த ஆய்வுத் திசைமாற்றம், தமிழ் ஆய்வுலகிற்கு ஒரு மிகச்சிறந்த பண்பாட்டு ஆய்வாளரை அடையாளப்படுத்தியது.

விவரம்	**பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் (தொ.பா)**
காலம்	1950 – 24 டிசம்பர் 2020 [2]
பிறந்த இடம்	பாளையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி மாவட்டம் [2]
கல்வி	முதுகலை (தமிழ்), முனைவர் பட்டம் (Azhagar Kovil) [2]
ஆளுமை	மானிடவியலாளர், எழுத்தாளர், நாட்டுப்புறவியலாளர், தொல்லியலாளர் [2]
பணி	தமிழ்த்துறைத் தலைவர், மனோன்மணீயம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் [2]
முக்கியப் படைப்புகள்	அழகர் கோயில், அறியப்படாத தமிழகம், பண்பாட்டு அசைவுகள், தெய்வம் என்பதோர் [2]

3. ஆய்வு முறையியலின் தனித்துவக் கோட்பாடுகள்

தொ.பா அவர்களின் ஆய்வு முறையியல் என்பது மற்ற ஆய்வாளர்களிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. அவர் ஒரு சிக்கலை அணுகும்போது அதன் வரலாற்றுப் பின்னணி, சமூகப் பயன்பாடு மற்றும் அதன் மானிடவியல் பரிமாணம் ஆகிய மூன்றையும் இணைத்தே பார்க்கிறார்.

3.1 கீழிருந்து மேலான அணுகுமுறை (Bottom-up Approach)

அரசியல் வரலாறு என்பது அரசர்கள், போர்கள், வெற்றிகள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டது. ஆனால், சமூக வரலாறு என்பது மக்களின் உணவு, உடை, உறவுமுறை மற்றும் நம்பிக்கைகளை மையமாகக் கொண்டது.[7] தொ.பா அவர்கள் வரலாற்றை 'மேலிருந்து கீழாகப்' பார்க்காமல், 'கீழிருந்து மேலாக' வாசிக்கத் தொடங்கினார்.[7] "வரலாற்றை வாசிப்பது என்பது சமூகத்தை வாசிப்பதே ஆகும். சமூகமும் மக்களுமே மொழியியலின் இயக்கு சக்திகள்" என்பது அவரது ஆணித்தரமான கருத்து.[7]

3.2 மனித வாசிப்பு: ஓர் உரையாடல் மரபு (Human Reading Technique)

புத்தக வாசிப்பு என்பது ஆய்வின் ஒரு பகுதி மட்டுமே; ஆனால் உண்மையான ஆய்வு என்பது மனித வாசிப்பில் இருக்கிறது என்று அவர் நம்பினார்.[3] தான் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு மனிதரையும் வாசிக்க வேண்டிய ஒரு புத்தகமாகவே அவர் கருதினார். குறிப்பாக, நாட்டுப்புற மக்கள் பயன்படுத்தும் பழமொழிகள், கதைகள் மற்றும் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் சடங்குகள் ஆகியவற்றின் வழியாக ஒரு நீண்ட காலப் பண்பாட்டு வரலாற்றைத் துல்லியமாக மீட்டெடுக்க முடியும் என்பதைத் தனது கள ஆய்வுகள் மூலம் அவர் மெய்ப்பித்தார்.[3]

இதன் விளைவாகவே, கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் 'வண்ணக்கண்' (பொன்னின் மாற்று அறிபவர்) அல்லது 'காமக்கணி' (சோதிடன்) போன்ற சொற்களுக்குச் சங்க இலக்கியத்தின் மூலம் அவர் விரிவான விளக்கங்களை அளிக்க முடிந்தது.[1]

4. கல்வெட்டியலும் சங்க இலக்கியமும்: ஒரு வரலாற்றுப் பிணைப்பு

கல்வெட்டுகள் என்பவை பண்டைய காலச் செய்திகள் நீண்ட காலம் அழியாமல் இருக்கப் பாறைகளிலும் கற்களிலும் வெட்டப்பட்டவை. இவை வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்கான மிக நம்பகமான சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.[1] தொ.பா அவர்களின் ஆய்வு முறையில், கல்வெட்டுச் செய்திகளைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களோடு இணைத்து ஆராய்வது ஒரு முக்கியமான உத்தியாகும்.

சங்க இலக்கியச் சொற்களுக்கான பொருளைத் தேடும்போது, அவர் கல்வெட்டுகளின் துணை நாடுகிறார். உதாரணமாக, திருவாசகத்தில் வரும் 'ஒற்றைச் சேவகன்' எனும் சொல்லிற்கு 'அரசனின் தனி மெய்க்காப்பாளன்' என்று பொருள் கூறுவதற்குத் தொல்லியல் சான்றுகளையே அவர் ஆதாரமாகக் கொள்கிறார்.[1] இத்தகைய ஆய்வுப் பார்வை, இலக்கியத்தைச் சமூகத்தின் ஒரு அங்கமாகப் பார்க்க உதவுகிறது.

4.1 சங்க இலக்கிய இடங்களின் புவியியல் அடையாளம்

சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படும் ஊர்களும் நாடுகளும் இன்று எங்கே இருக்கின்றன என்பதை அடையாளப்படுத்துவதில் தொ.பா முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். பேராசிரியர் கண்ணா கருப்பையா அவர்கள் தொ.பா-வின் ஆய்வு முறையியல் வழி நின்று பின்வரும் பட்டியலைத் தருகிறார் [1]:

சங்க இலக்கியக் குறிப்பு	**இன்றைய புவியியல் இடம்**
ஒல்லையூர் நாடு (புறநானூறு)	புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஒலியமங்கலம் [1]
பெருங்கோழியூர் (பெண்பாற் புலவர் நக்கண்ணையார் ஊர்)	பெருங்களூர் பகுதி [1]
ஓய்மா நாட்டுத் தலைநகரம்	திண்டிவன நகரத்தின் ஒரு பகுதி [1]
தண்கால் (சங்கப் புலவர் முடக்கொற்றனார் ஊர்)	விருதுநகர் மாவட்டம் திருத்தங்கல் [1]
முத்தூற்றுக் கூற்றம்	சிவகங்கை/தேவக்கோட்டைப் பகுதி [1]
இரணியமுட்டம் (மலைபடுகடாம் குறிப்பிடும் இடம்)	மதுரை அழகர் கோயில் பகுதி [1]

இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வானது சங்க இலக்கியம் வெறும் கற்பனையல்ல, அது ஒரு நிலப்பரப்பின் உண்மையான சாட்சியம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

5. அழகர் கோயில்: ஒரு சமூக-பண்பாட்டு நிறுவனம்

தொ.பா அவர்களின் மிகச்சிறந்த படைப்பாக 'அழகர் கோயில்' (Azhagar Kovil) கருதப்படுகிறது.[2] பொதுவாக ஒரு கோயிலைப் பற்றி ஆய்வு செய்பவர்கள் அதன் கட்டடக்கலை, சிற்பங்கள் மற்றும் பூசை முறைகளை மட்டுமே விவரிப்பார்கள். ஆனால், தொ.பா அவர்கள் அழகர் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள கள்ளர் சமூகம், அடித்தட்டு மக்கள் மற்றும் பிற சமூகத்தினருக்கும் அக்கோயிலுக்கும் இடையிலான உறவைச் சமூகவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்தார்.[3]

அழகர் கோயில் ஒரு சமய நிறுவனம் என்பதைத் தாண்டி, அது ஒரு சமூக நிறுவனமாக (Social Institution) எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை அவர் விளக்கினார்.[6] அக்கோயிலின் விழாக்களில் பல்வேறு சாதிகளுக்கும் உள்ள பங்கும், அவர்களின் உரிமைகளும் எவ்வாறு காலந்தோறும் பகிரப்படுகின்றன என்பதை அவர் விரிவாகப் பதிவு செய்தார். இது 'கல்வி-இனவரைவியல் ஒருங்கிணைப்பு' (Academic-Ethnic Integration) ஆய்வுகளில் ஒரு மைல்கல்லாகும்.[7]

6. வெகுஜனப் பார்வையும் இலக்கிய மறுவாசிப்பும்

பேராசிரியர் தொ.பா அவர்கள் இலக்கியங்களை மேட்டிமைப் பார்வையிலிருந்து விடுத்து வெகுஜனத் தளத்திற்கு (Popular Sphere) கொண்டு வந்தார். 'மரபுவழி அறிவுஜீவிகள்' ஏற்கனவே கட்டமைக்கப்பட்ட

வரலாற்றை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்பவர்கள்; ஆனால் தொ.பா போன்ற ‘உயிர்ப்புமிகு அறிவுஜீவிகள்’ வரலாற்றை மறுவாசிப்பு செய்கின்றனர்.[1]

6.1 கம்பராமாயணக் கதாபாத்திரங்களின் வெகுஜன அறிமுகம்

கம்பராமாயணத்தின் கதாபாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும் போது, கம்பன் நாட்டுப்புற மக்களின் இயல்பான அறிமுக முறையைப் பின்பற்றுகிறான் என்பதைத் தொ.பா சுட்டிக்காட்டுகிறார்.[1] சூர்ப்பனகை, குகன், பரதன், கோசலை போன்ற கதாபாத்திரங்கள் வெகுஜனப் பரப்பிலிருந்து எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தனது ஆய்வு முறையியல் பார்வையில் அவர் விளக்குகிறார்.

6.2 பாரதியின் உரைநடையும் சமூக வேகமும்

பாரதியாரின் உரைநடை என்பது பொதுநல உணர்வுடன் கூடிய வேகமும் விறுவிறுப்பும் கொண்டது. தொ.பா-வின் பார்வையில், பாரதியின் உரைநடை என்பது வெகுஜன மக்களின் உரையாடல் மரபிலிருந்து உருவானது.[1] நல்ல உரைநடை என்பது இயல்பான மனிதனைப் போல எளிமையாக இருக்க வேண்டும்; நீண்ட வாக்கியங்கள் இன்றிப் புழங்குச் சொற்களை அதிகம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தொ.பா வலியுறுத்தினார்.[1]

7. தமிழ்த் தேசியம் மற்றும் சிலப்பதிகார அரசியல்

தமிழ்த் தேசியம் என்பது தமிழ் மொழி, நாகரிகம், பண்பாடு மற்றும் எல்லையைக் காக்கும் ஒரு கொள்கையாகும்.[1] தொ.பா அவர்கள் இளங்கோவடிகளைத் தமிழ்த் தேசியத்தின் முன்னோடியாகக் காண்கிறார்.

இந்திய அடையாளத்தைப் பூணும் இராமாயணத்தில், தசரதன் மூத்த மகனுக்கே அரசுரிமை எனும் மரபை மீறியதால் குழப்பங்கள் விளைந்தன. ஆனால், சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் அறத்தளத்தில் நின்று ஒரு தெளிவான அரசியல் நிலைபாட்டை எடுக்கிறார்.[1] ‘தமிழ்நாடு’ எனும் சொற்பிரயோகத்தை முதன்முதலில் முன்மொழிந்தவர் இளங்கோவடிகளே என்பதைத் தொ.பா சுட்டிக்காட்டுகிறார். ‘தென்தமிழ்நாட்டுச் செழுவில் கயல்புலி’ என மூவேந்தர்களின் சின்னங்களையும் இணைத்து ஒரு ஒன்றுபட்ட தமிழ்நாட்டின் அரசியல் இலக்கை இளங்கோவடிகள் கொண்டிருந்தார் என்பதைத் தொ.பா தனது ஆய்வுகளில் புலப்படுத்துகிறார்.[1]

8. பற்றுறுதிமிகு இன, மொழி நோக்கு மற்றும் அறிவியல் தமிழ்

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி என்பது காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப அதன் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதிலேயே அடங்கியுள்ளது.[1] தொ.பா அவர்கள் தமிழ் மொழியின் மீது ஆழமான பற்று கொண்டிருந்த போதும், நவீன காலத் தேவைகளுக்கேற்ப தமிழ் மாற வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

8.1 அறிவியல் தமிழின் தேவை

அறிவியல் வளர்ச்சி எத்துணை விரைவாக இருந்தாலும், ஒரு மொழியின் உயிர் என்பது அதனைப் பேசும் மக்களிடத்தில்தான் உள்ளது.[1] தமிழில் எழுத்துச் சீரமைப்பு, கலைச்சொல் உருவாக்கம் மற்றும் அறிவியல் நூல்களை உருவாக்குதல் போன்ற களச் செயல்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் கருதினார்.[1] தாய்மொழியில் நிறைய சொற்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பவர்களுக்கே கல்வி என்பது எளிமையானதாக அமையும்; ஏனெனில் மரபுவழி அறிவுத் தொகுதி என்பது தாய்மொழியின் சொற்களுக்குள் தான் புதைந்து கிடக்கிறது.[1]

8.2 மதுரை இடப்பெயர் ஆய்வு (Toponymy)

மதுரை எனும் சொல்லின் மருவலைப் பற்றித் தொ.பா தனது 'நாள் மலர்கள்' நூலில் சுவாரசியமான தகவலைத் தருகிறார் [8]:

- கி.மு காலக் கல்வெட்டுகளில் 'மத்திரை' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.
- கி.பி 750 முதல் 900 வரையிலான கல்வெட்டுகளில் 'மதிரை' எனும் பெயரே உள்ளது.
- பேச்சு வழக்கில் 'குதிரை' என்பது 'குருதை' ஆனது போல, 'மதிரை' என்பது பேச்சு வழக்கில் 'மருதை' ஆக மாறியுள்ளது.[8]

இத்தகைய இடப்பெயர் ஆய்வுகள் ஒரு நிலப்பரப்பின் மொழியியல் மாற்றத்தைத் துல்லியமாகக் கண்டறிய உதவுகின்றன.

9. சிற்பக் கலையும் பக்தி இலக்கியப் பிணைப்பும்

சிற்பம் என்பது ஒரு முப்பரிணாமக் கலை. தொன்மை மக்களின் வரலாற்றைச் சிற்பங்கள் வழியாகவே அறிய முடிகிறது.[1] தொ.பா அவர்கள் சிற்ப உருவமைதிக்கு இலக்கியங்களை இணைவுபடுத்தும் திறனைக் கொண்டிருந்தார்.

- **ஆடல்வல்லான் சிற்பம்:** நடராசரின் ஆனந்த தாண்டவச் சிற்பத்திற்கு முதலாம் இராசராசன் 'ஆடல் வல்லான்' எனப் பெயரிட்ட நிலையில், அவ்வுருவ அமைதிக்கு அப்பரின் "குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயின் குமிண் சிரிப்பும்" என்ற பாடலே முன்னுதாரணமாக அமைந்ததை அவர் விளக்குகிறார்.[1]
- **நாயன்மார் சிற்பங்கள்:** தாராசுரம் கோயிலில் உள்ள அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் சிற்பங்களும் கல்வெட்டுகளும் சேக்கிழாரின் பெரிய புராணச் செய்திகளோடு எவ்வாறு இயைகின்றன என்பதை அவர் ஒப்பிட்டுக் காட்டினார்.[1]
- **வைணவப் படிமங்கள்:** பாளையங்கோட்டை அழகிய மன்னார் இராசகோபாலசாமி கோயில் தூண்களின் உருவமைதியைப் பெரியாழ்வார் திருமொழியின் பாடல்களோடு அவர் இயைபுபடுத்துகிறார்.[1]

10. ‘அறியப்படாத தமிழகம்’ மற்றும் பொருள்சார் பண்பாடு

1997 இல் வெளியான ‘அறியப்படாத தமிழகம்’ (Ariyappadaatha Tamilagam) நூல் தொ.பா-வின் ஆய்வுப் பயணத்தில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது.[2] தமிழகத்தில் ஆய்வு செய்யப்படாமல் விடப்பட்ட பல ‘பொருள்சார் பண்பாட்டு’ (Material Culture) கூறுகளை இந்நூல் வெளிக்கொணர்ந்தது.

- **பயன்பாட்டுப் பொருட்கள்:** உரல், உலக்கை, தேங்காய், உப்பு, எண்ணெய் போன்ற அன்றாடப் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் என்னென்ன மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின என்பதை அவர் விளக்கினார்.[2]
- **சமூக வரலாறு:** ஒரு பொருளின் வரலாறு என்பது அந்தச் சமூகத்தின் வரலாறே ஆகும். உப்பின் வரலாறு என்பது தமிழர்களின் வணிக வரலாறு மட்டுமல்ல, அது அதிகாரத்தின் வரலாறும் கூட.[6]
- **கறுப்பு நிறம்:** தமிழர்களின் கறுப்பு நிறம் குறித்த புரிதல் மற்றும் அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களை அவர் விரிவாக ஆராய்ந்தார்.[6]

இந்நூல் வெளியான பிறகு, தமிழ் ஆய்வுலகில் ‘நுண்வரலாறு’ (Micro-history) மற்றும் ‘பண்பாட்டு மானிடவியல்’ குறித்த ஆர்வம் அறிஞர்களிடையே அதிகரித்தது.[10]

11. நாட்டார் வழக்காறுகளும் வாய்மொழி இலக்கியமும்

நாட்டார் பாடல்கள் மற்றும் பேச்சு வழக்குகளை ஒரு தரவாகப் பயன்படுத்துவதில் தொ.பா வல்லவர். கல்வெட்டுகளையும் ஏடுகளையும் விட மக்களின் நாவுகளில் புழங்கும் செய்திகள் அதிக நம்பகத்தன்மை கொண்டவை என்பது அவரது கருத்து.[3]

11.1 சொலவடைகளும் சங்க இலக்கிய நீட்சியும்

பழைய இலக்கியச் செய்திகள் இன்றும் நாட்டார் பேச்சு வழக்கில் நீடிக்கின்றன என்பதை அவர் சான்றுகளுடன் காட்டுகிறார்.

“கன்னு வந்த பயிர மேஞ்சுதாம் இவன் கழுதய பிடிச்சி காத அறுத்தானாம்” என்ற கிராமப்புறச் சொலவடை, முத்தொள்ளாயிரத்தின்:

‘உழுத உழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்று மேய கழுதை செவி அறிந்தற்றால்’ [1]

என்ற பாடலடியின் மரபு நீட்சியாகும். அதேபோல், சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் ‘உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை’ என்பது தற்காலத் திருமணங்களில் வழங்கப்படும் பாயசத்தைக் குறிக்கும்.[1]

11.2 சடங்குகள் உணர்த்தும் சமூக விழுமியங்கள்

‘பண்பாட்டு அசைவுகள்’ (Panpattu Asaivugal) எனும் நூலில், ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் கணவன் இறந்துவிட்டால் செய்யப்படும் ஒரு சடங்கு பற்றி அவர் விவரிக்கிறார்.[5] அந்தப் பெண் ஏற்கனவே கருவுற்றிருக்கிறாள் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தவே அந்தச் சடங்கு செய்யப்படுகிறது. இது அந்தப் பெண்ணைப் பாதுகாக்கும் ஒரு சமூகக் கேடயமாகத் திகழ்கிறது.[5] இத்தகைய நுட்பமான சடங்குகள் வழியாகச் சமூகத்தின் பாதுகாப்புக் கட்டமைப்புகளை அவர் பகுப்பாய்வு செய்தார்.

12. கிராம்சியின் ‘உயிர்ப்புமிகு அறிவுஜீவி’ (Organic Intellectual)

அன்டோனியோ கிராம்சி (Antonio Gramsci) அறிவுஜீவிகளை இரு வகைகளாகப் பிரிக்கிறார்:

1. **மரபுவழி அறிவுஜீவிகள் (Traditional Intellectuals):** இவர்கள் ஆளும் வர்க்கத்தின் கருத்தியலைத் தாங்கிப் பிடிப்பவர்கள்.
2. **உயிர்ப்புமிகு அறிவுஜீவிகள் (Organic Intellectuals):** இவர்கள் தங்களின் சமூக வர்க்கத்திலிருந்து உருவாகி, அடித்தட்டு மக்களின் உணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் அறிவுத் தளத்தில் வெளிப்படுத்துபவர்கள்.[12]

தொ.பா அவர்கள் தன்னை ஒரு ‘பெரியாரிஸ்ட்’ என்று அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர்.[3] அவர் கோயில்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்த போதும், அவற்றை ஒரு ‘அதிகாரக் கட்டுமானமாகவே’ (Power Structure) அணுகினார். தெய்வங்கள் என்பவை மனிதர்களின் நிறைவேறாத ஆசைகளின் மற்றும் அச்சங்களின் வெளிப்பாடுகள் என்று அவர் கருதினார்.[3]

மாவோயிஸ்டுகள் முதல் விடுதலை இயக்கங்கள் வரை எங்கு வன்முறை நிகழ்ந்தாலும் அதற்கெதிராகக் குரல் கொடுக்கும் முதல் நபராக இருந்ததால், அவர் ஒரு ‘உயிர்ப்புமிகு அறிவுஜீவி’ என்று அழைக்கப்படுகிறார்.[14] புத்தகங்களின் வழியாக அல்லாமல், களத்தில் மக்களின் போராட்டங்களின் வழியாகத் தனது அறம் சார்ந்த நிலைப்பாட்டை அவர் நிலைநிறுத்தினார்.

13. பிற ஆய்வறிஞர்களுடனான ஒப்பீடு

தொ.பா அவர்களின் மற்றுமொரு சிறப்பு, தனது ஆய்வுகளில் பிற அறிஞர்களின் கருத்துகளை ஒப்பிட்டு மேலதிகத் தகவல்களை வழங்குவதாகும்.[1]

- ஔவையாரின் ‘நாடாகொன்றோ’ எனும் புறநானூற்றுப் பாடல், பாலி மொழியில் உள்ள ‘தம்மபதம்’ நூலில் பேசப்படும் அறக் கருத்தின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பு என்பதை மு.கு. செகநாதராசா நிறுவியுள்ளதை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.[1]
- மணிமேகலையின் சில பகுதிகள் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கு உதாரணங்களாகத் திகழ்வதை மயிலை சீனி வேங்கடசாமி ஆராய்ந்து காட்டியுள்ளதையும் அவர் தனது ஆய்வில் இணைத்துக் கொள்கிறார்.[1]

- அழகர் கோயில் குறித்த ஆய்வில் கே.கே. பிள்ளை போன்றோருக்குப் பிறகு, கோயில்-சமூக உறவை ஆராய்ந்த முன்னோடியாகத் தொ.பா-வை நாட்டுப்புறவியலாளர் அ.கா. பெருமாள் அடையாளப்படுத்துகிறார்.[5]

14. முடிவுரை

பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வுப் பரப்பில் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர். அவரது ஆய்வு முறையியல் என்பது வெறும் தரவுகளின் தொகுப்பு அல்ல, அது ஒரு சமூகத்தின் ஆன்மாவைத் தேடும் பயணம். 'மனித வாசிப்பு' எனும் உத்தியின் மூலம் அவர் இலக்கியத்தையும் வாழ்க்கையையும் இணைத்தார்.

எழுத்தாளர் கண்ணா கருப்பையா அவர்கள் தனது நூலில் தொ.பா-வை ஆவணப்படுத்தியிருப்பது, எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகும்.[1] தொ.பா அவர்களின் 'பன்முக இலக்கியப் பார்வை' என்பது சங்க இலக்கியம் முதல் தற்கால இதழியல் வரை பரந்து விரிந்தது. சடங்குகள், உணவுப் பழக்கங்கள், வாய்மொழி இலக்கியங்கள் எனப் பண்பாட்டின் அனைத்துக் கூறுகளையும் ஒரு புதிய அரசியல் தளத்தில் நின்று அவர் விளக்கினார். ஒரு பெரியாரியவாதியாக இருந்த போதும், சமய இலக்கியங்களில் உள்ள மானுட அறங்களைக் கண்டறிந்து சொன்ன அவரது நடுநிலைமைப் போக்கு, ஆய்வுலகில் என்றும் நினைவுகூரப்படும்.[3]

தொ.பா-வின் மறைவு தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு ஒரு பேரிழப்பு என்றாலும், அவரது நூல்களும் அவர் உருவாக்கிச் சென்ற ஆய்வு முறையியலும் தமிழர்களின் அடையாளத்தை என்றென்றும் நிலைநிறுத்தும்.[5]

ஆய்வில் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கிய நூல்களின் பட்டியல் (MLA Style - குறிப்பு)

[1.] பரமசிவன், தொ. *அழகர் கோயில்*. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1989. [2]

[2.] பரமசிவன், தொ. *அறியப்படாத தமிழகம்*. நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம், 1997/2013. [2]

[3.] கருப்பையா, த. கண்ணா. *தொ.பா.வின் ஆய்வு முறையியல்*. திண்டுக்கல்: நாகரத்னா கல்வி அறநிலைய வெளியீடு, 2016. [1]

[4.] பரமசிவன், தொ. *பண்பாட்டு அசைவுகள்*. சென்னை: பாரதி புத்தகாலயம். [5]

[5.] பரமசிவன், தொ. *தெய்வம் என்பதோர்*. பாளையங்கோட்டை: நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு மையம். [2]

[6.] பரமசிவன், தொ. *சமயங்களின் அரசியல்*. சென்னை: காலச்சுவடு பதிப்பகம். [4]